

УДК 330.322.3:378.07

DOI 10.33989/2519-8254.2023.13.289942

ORCID 0000-0002-1722-1825

ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВНИХ, ПРИВАТНИХ І ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ В ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ілля Лисоконь,

аспірант кафедри педагогіки, асистент кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи;
Криворізький державний педагогічний університет.

У статті проаналізовано ефективність взаємодії державних, приватних і громадських інституцій в організації управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти; розглянуто організаційні форми взаємодії державних, приватних та громадських інституцій з закладом вищої освіти задля організації управління інвестиційною діяльністю до яких віднесено благодійний внесок, грант, державно-приватне партнерство, крауфандинг, міжнародну гуманітарну допомогу, партисипативний бюджет, фандрейзинг тощо; встановлено основні принципи організації управлінні інвестиційними процесами закладу освіти та взаємодії її суб'єктів: динамічність, ефективність, інтегрованість, перспективність, планування, реалістичність та самоврядність. Акцентовано, що взаємодія державних, приватних і громадських інституцій в організації управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти побудована на ідеях «державно-приватного партнерства» та «державно-громадського управління». У результаті дослідження визначено, що взаємодія закладу вищої освіти із різними соціальними групами задля організації управління інвестиційною діяльністю дозволяє займатися проектною діяльністю, залучати додаткові ресурси, модернізувати інфраструктуру університету, отримати нові можливості для академічної мобільності, підвищити рівень якості освітніх послуг, посилити наукову діяльність, сприяти подальшому працевлаштуванню випускників та співпрацювати із різними стейхолдерами для управління закладом освіти загалом або окремим його напрямом.

Ключові слова: *бізнес-сектор; взаємодія в освіті; вища освіта; державно-приватне партнерство; інвестиційна діяльність; неурядові організації; управління закладом освіти.*

Постановка проблеми. Активне реформування галузі вищої освіти та євроінтеграція освітнього простору обумовлюють потребу якісних змін, передусім, в системі управління вищою освітою. Тому пріоритетною ціллю Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 рр. (2022) є «покращення системи управління освітою і забезпечення автономії ЗВО» (*Стратегія розвитку...*, 2022). Беззаперечно, що заклад вищої освіти як один із ключових соціальних інститутів відповідає за вирішення глобальних викликів, які нині постають перед суспільством та економікою у частині підготовки нового покоління фахівців. Водночас діяльність закладів вищої освіти залежить від соціального замовлення, яке встановлює держава, бізнес та неурядовий сектор. Зрештою соціальне замовлення є дієвим механізмом реалізації ряду освітніх принципів «державно-громадське партнерство» та «державно-приватне партнерство» (*Про освіту*, 2017). За таких умов формується взаємодія різних соціальних груп, яка полягає у можливості впливу на прийняття рішень в системі освіти або її інституціях на локальному рівні.

Організація управління інвестиційною діяльністю є одним із напрямів управління закладом вищої освіти, який є яскравим прикладом побудови ефективної моделі взаємодії

державних, приватних і громадських інституцій. Така взаємодія в організації управлінні інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти передбачає постійну комунікацію та моніторинг потреб закладу освіти, зі стейкхолдерами, задля визначення якісних та кількісних показників інвестиційних процесів, які потребують організаційно-адміністративно впливу.

Аналіз досліджень і публікацій засвідчив, що над актуальними проблемами інституційної взаємодії закладу вищої освіти, держави, бізнесу та громадськості щодо інвестиційної діяльності працюють вітчизняні науковці О. Гончар (Гончар, 2011); В. Жук (Жук, 2012); Л. Калініна (Калініна, 2021); Ф. Узунов (Узунов, 2013); Є. Хриков (Хриков, 2018) та інші. Автором цієї статті у співавторстві з В. Бобрицькою було схарактеризовано мету та механізми впровадження інвестиційної політики України у галузі вищої освіти (Бобрицька, Лисоконь, 2020a); досліджено міжнародний досвід організації та управління освітніми інвестиціями у вищій школі (Бобрицька, Лисоконь, 2022); окреслено пріоритети упровадження інвестиційних програм розвитку ЗВО в освітній політиці України (Бобрицька, Лисоконь, 2020b). Упровадження інвестиційних програм, що стало теоретичним підґрунтям для здійснення даної наукової розвідки. Однак мають бути поглиблено досліджені не лише питання економічних важелів, залученості до прийняття рішень чи нормативно-правове забезпечення співпраці, а й взаємодія в управлінні різними напрямками діяльності закладом вищої освіти, зокрема інвестиційним, що є визначальним фактором ефективності такої тристоронньої взаємодії.

Мета статті – здійснити аналіз ефективності взаємодії державних, приватних і громадських інституцій в організації управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти.

Викладення основного матеріалу. Передусім зазначимо, що реалізація взаємодії державних, приватних і громадських інституцій в організації управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти залежить від взаємодії із потенційними стейкхолдерами закладу освіти. До них належать: абітурієнти, науково-педагогічні працівники, батьки студентів, випускники, здобувачі вищої освіти, засоби масової інформації, інвестори, ректорат, неурядові організації, роботодавці, територіальна громада, органи державної влади, місцевого самоврядування та інші організації, установи (Бобрицька та інші, 2023).

Взаємодія різних соціальних груп в управлінні закладом вищої освіти реалізується в межах чинного законодавства (*Про освіту*, 2017). За яким така взаємодія є одночасно принципом та засобом управління. На нашу думку залучення різних соціальних груп до процесів прийняття рішень в закладі вищої освіти сприяє його всебічному розвитку та врахуванню потреб, які репрезентуються цими групами. Надалі задля здійснення аналізу ефективності взаємодії різних соціальних груп у організації управлінні інвестиціями закладу вищої освіти пропонуємо розділити його на три групи «держава – заклад вищої освіти», «бізнес – заклад вищої освіти» та «неурядові організації – заклад вищої освіти».

Перш за все розгляньмо взаємодію державного сектору та закладу вищої освіти для вивчення означеної проблеми дослідження. Під державним сектором варто розуміти органи державної влади та місцевого самоврядування. Центральним органом у сфері освіти і науки в Україні є Міністерство освіти і науки (*Постанова...*, 2014). Саме на нього покладено відповідальність за організацію та участь освітніх установ у міжнародних проєктах і грантах, проведення комплексних наукових досліджень на основі міжнародних угод, реалізацію інвестиційних проєктів, розробку нормативного забезпечення діяльності та управління закладами освіти тощо. На підставі вище викладено можемо стверджувати, що Міністерство освіти і науки України є органом державної влади на який покладено функції зі створення сприятливого мікроклімату в системі освіти, зокрема вищої.

Серед яскравих прикладів інвестиційної участі державного сектору є реалізація проєкту «Удосконалення вищої освіти в Україні заради результатів» (*Проєкт IBRD*, 2021). Основна мета інвестиційного проєкту полягає в підвищенні якості освітніх послуг, розвитку науково-технічної діяльності в освітньому середовищі вишу, модернізації

інфраструктури, сталому розвитку закладів вищої освіти та побудові системи прозорого управління закладом. В основу зазначеного проєкту покладено цифрову трансформацію, реорганізацію освітньої мережі та інвестиційну підтримку закладів вищої освіти.

Важливо зазначити, що 60% усіх закладів вищої освіти в Україні є державної форми власності, і переважно підпорядковуються центральним органам виконавчої влади (Міністерству освіти і науки України або іншому галузевому органу виконавчої влади у сфері медицини, економіки, безпеки тощо). Однак між закладом вищої освіти завжди існує тісний взаємозв'язок із територіальною громадою. Акцентуємо, що одним із завдань функціонування закладу вищої освіти є формування власного іміджу та реалізації соціальної місії в межах громади як осередку освітньої, наукової та культурної діяльності. Тому, між органами місцевого самоврядування та закладами вищої освіти можна встановити багато форм взаємодії.

Провідною формою взаємодії, на нашу думку, є субвенції для розвитку освітнього середовища вишу в рамках цільових соціальних програм розвитку освіти, а також співпраця із розширення баз практичної підготовки здобувачів вищої освіти та впровадження форм дуальної освіти, функціонування бізнес-інкубатору студентських ініціатив та їх заохочення за рахунок місцевого бюджету. Також до форм взаємодії університету із місцевою владою можна віднести спільну проєктну діяльність, реалізацію грантів та залучення представників органів місцевого самоврядування до управління закладом вищої освіти, зокрема інвестиційною діяльністю, за допомогою роботи у наглядовій раді або іншому консультативно-дорадчому органі закладу вищої освіти.

Надалі проаналізуємо взаємодію неурядових організацій із закладами вищої освіти щодо можливості взаємодії задля організації та управління інвестиційною діяльністю вишу. Взаємодія громадського сектору з державними органами, установами та підприємства є закономірним процесом реалізації ідей державно-громадського управління. Залучення широкого кола громадськості до прийняття рішень сприяє швидшій інтеграції України до Європейського Союзу. Реалізація державно-громадського управління в системі освіти є один із векторів управління. Так, О. Гончар розглядає поняття «державно-громадське управління» під кутом філософії освіти і стверджує, що без даного принципу не можливе існування системи освіти взагалі (Гончар, 2011). Разом із тим Є. Хрикова пропонує розглядати державно-громадське управління як соціальний феномен, який зменшує роль державних органів влади і збільшення участь зацікавлених осіб в процесах прийняття рішень (Хриков, 2018).

На нашу думку, вітчизняні дослідники розкривають ідею невід'ємної взаємодії держави та суспільства у вигляді чітко організованої системи задля реалізації освітніх потреб або управління освітою, зокрема вищою. До громадського сектору, який взаємодіє в організації управлінні інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти можна віднести: асоціації випускників, благодійні та ветеранські організації, громадські об'єднання, міжнародні фонди, наукові фонди, організації роботодавців, професійні спілки тощо.

На думку К. Власенко, І. Сітак, І. Лов'янова та інших неурядові організації, що функціонують в освіті є одним із проявів її сталого розвитку. На їх думку неурядові організації є основою для: активізації публікаційної активності в окремих академічних осередках; залучення додаткових фінансових ресурсів, зокрема інвестицій, для проведення комплексних науково-технічних досліджень; реалізації спільної проєктної діяльності; розвитку науково-дослідницької комунікації між академічними спільнотами закладів освіти (Власенко та інші, 2022).

Вважаємо, що реалізація ідей державно-громадського партнерства в організації управлінні інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти сприятиме впровадженню нових кейсів взаємодії зі стейкхолдерами, об'єднанню освітньо-наукового потенціалу та ресурсів закладів вищої освіти задля сприяння розвитку виробничого потенціалу бізнес-сектору, підвищенню рівня якості надання освітніх послуг, популяризації науково-

дослідницької діяльності, реалізації соціально-громадських проєктів та ініціатив, спільному управлінню у вищій освіті, формуванню позитивного іміджу закладу освіти тощо.

Нарешті, перейдімо до аналізу державно-приватного партнерства задля організації та управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти. Ідеї державно-приватно партнерства в різних галузях науки і сферах життя людини протягом останніх 10 років постійно трансформуються, не виключенням є галузь вищої освіти. Державно-приватне партнерство є однією із ключових форм інвестиційної діяльності закладу вищої освіти, оскільки бізнес-сектор має капітал, а заклад освіти потенціал. На нашу думку, така синергія дозволяє створювати нові інноваційні продукти, які одночасно стимулюють освітньо-наукову діяльність та сприяють технологічному розвитку держави.

На думку Л. Калініної «законодавчі зміни у сфері освіти детермінували практико-орієнтоване завдання для державних партнерів і педагогічної науки» (Калініна, 2021). Таким чином дослідниця обґрунтовує впровадження нових моделей взаємодії держави і приватного сектору економіки задля вирішення нагальних освітніх, наукових, соціальних, економічних та інвестиційних проблем системи освіти.

Існує декілька підходів до класифікації державно-приватного партнерства в освіті. Так, В. Жук стверджує, що є три можливі вектори розвитку державно-приватного партнерства: «функціональний, галузевий та муніципальний» (Жук, 2012). Під функціональним вектором дослідник розуміє підтримку наукових галузей для оптимізації виробничого потенціалу, галузевий вектор передбачає розвиток суспільної сфери життєдіяльності людини, а муніципальний – передбачає підтримку територіальної громади (Жук, 2012). Водночас Ф. Узунов пропонує три форми взаємодії держави та бізнес-сектору: «традиційний, інвестиційний та освітньо-науковий» (Узунов, 2013).

На нашу думку, за умов ефективної співпраці вишу із бізнес-сектором, на умовах державно-приватного партнерства, заклад освіти може отримати: додаткові ресурси для підтримки інфраструктури, залучення фахівців-практиків до освітнього процесу, замовлення на підготовку фахівців, розширення спектру освітніх послуг, сприяти працевлаштуванню своїх випускників, стипендіальну програму або програму фінансового заохочення кращих здобувачів вищої освіти та фінансування академічної мобільності.

Серед основних бар'єрів для побудови взаємодії між бізнесом та закладом вищої освіти є бюрократичний механізм, а також відсутність дієвого алгоритму співпраці. Додатково акцентуємо, що взаємодія закладу вищої освіти з бізнес-сектором побудована на договірних умовах або державно-приватного партнерства, а взаємодія з державою на умовах вертикальної структури підпорядкованості.

Одним із важливих питань організаційного характеру управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти, що впливає на процес взаємодії різних соціальних груп є види інвестиційних процесів. На нашу думку види інвестиційної діяльності закладу вищої освіти можна класифікувати за такими ознаками: джерело фінансування; місце державної реєстрації інвестора; ознака прибутковості; організаційна форма; територією охоплення; термін реалізації; характеристика інвестора.

Можливі організаційні форми взаємодії державних, приватних та соціальних інституцій з закладом вищої освіти задля організації управління інвестиційною діяльністю репрезентуємо у *табл. 1*.

Основою цінностей взаємодії в системі освіти, на нашу думку, є система принципів. Відповідно до статті 6 Закону України «Про освіту» (*Про освіту*, 2017) до основних принципів освітньої діяльності в Україні відносять: автономність, академічну свободу, верховенство права, відповідальність, демократизм, доступність, інтеграцію з ринком праці, людиноцентризм, науковість освіти, партнерство, прозорість управління, формування відповідального ставлення, цілісність, якість освіти тощо.

Таблиця 1. Організаційні форми взаємодії державних, приватних та громадських інституцій з закладом вищої освіти задля організації управління інвестиційною діяльністю

Державні інституції	Приватні інституції	Громадські інституції
грант	грант	грант
міжнародна гуманітарна допомога	міжнародна гуманітарна допомога	міжнародна гуманітарна допомога
партисипативний бюджет	державно-приватне партнерство	меценатська допомога
цільові програми	аутсорсинг	благодійний внесок
	фандрейзинг	крауфандинг
	благодійний внесок	фандрейзинг
	програми соціального розвитку	

Джерело: складено автором.

Саме наявні в системі освіти принципи є підґрунтям для формування системи принципів взаємодії державних, приватних і громадських інституцій в організації управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти. Враховуючи вітчизняні принципи освіти, науково-педагогічний досвід, вектор розвитку системи взаємодії різних соціальних груп в управлінні закладом освіти загалом і окремих його напрямів, пропонуємо наступний перелік принципів організації управління інвестиційними процесами закладу освіти та взаємодії її суб'єктів:

- динамічність (врахування зовнішніх та внутрішніх чинників);
- ефективність (співвідношення потреб та результатів, які отримують сторони в процесі взаємодії);
- інтегрованість (системний підхід між галузевими векторами та загальним напрямом управління закладом вищої освіти);
- перспективність (врахування довгострокових потреб стейкхолдерів, проектна діяльність спрямована на тривалий соціальний ефект та узгодженість діяльності із чинним законодавством);
- планування (визначення певного порядку спільних зі стейкхолдерами дій, які потрібні для досягнення поставленої мети інвестиційної діяльності);
- реалістичність (обґрунтування потреби інвестиційної діяльності та побудова ефективної моделі взаємодії);
- самоврядність (спільне прийняття рішень враховуючи думку зовнішніх стейкхолдерів та потреби внутрішніх).

Висновки. У процесі здійснення аналізу ефективності взаємодії державних, приватних і громадських інституцій в організації управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти сформульовано низку узагальнень. Так, з'ясовано, що до основних форм такої взаємодії можна віднести благодійний внесок (донат), грант, державно-приватне партнерство, крауфандинг, міжнародну гуманітарну допомогу, партисипативний бюджет (бюджет участі) та фандрейзинг.

Студіювання вітчизняних наукових доробків дозволило стверджувати, що взаємодія різних соціальних груп в управлінні закладом вищої освіти відбувається в межах державно-приватного партнерства та державно-громадського управління, як принципів функціонування освітньої системи в Україні. Виявлено, що організація управління інвестиційними процесами закладу освіти та взаємодія її суб'єктів (стейкхолдерів) відбувається на основні принципів: динамічність, ефективність, інтегрованість, перспективність, планування, реалістичність та самоврядність.

Взаємодія державних, приватних і громадських інституцій в організації управління інвестиційною діяльністю закладу вищої освіти передбачає впровадження системи грантової підтримки для здобуття освіти, капіталізацію здобутків, підвищення рівня освітньої діяльності, поліпшення матеріально-технічного забезпечення та інфраструктури, реалізацію соціальної місії університету, створення базису між бізнес-сектором та закладом освіти для реалізації дослідницьких та консалтингових можливостей, реалізацію спільної проєктної діяльності та грантів.

ЛІТЕРАТУРА

- Бобрицька, В., Лисоконь, І. (2020а). Інвестиційна політика України у галузі вищої освіти: мета та механізми впровадження. В кн. Р. Войтович, П. Ворона (Ред.), *Науково-практичне забезпечення надання публічних послуг в умовах децентралізації*: збірник матеріалів доповідей та тез III Всеукр. інтернет-конф. (с. 346-349). Київ: ТОВ «Видавничий дім «АртЕк».
- Бобрицька, В., Лисоконь, І. (2022). Міжнародний досвід організації та управління освітніми інвестиціями у вищій школі. В кн. *Молода наука-2022: соціально-педагогічні розвідки*: збірник матеріалів III Всеукр. наук.-практ. заоч. онлайн-конф. (с. 30-36) Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова.
- Бобрицька В., Лисоконь І. (2020б). Упровадження інвестиційних програм розвитку закладів вищої освіти як пріоритет освітньої політики України. *Гілея: Спецвипуск «Молода наука-2020: соціально-педагогічні розвідки»*: збірник матеріалів I Всеукр. наук.-практ. конф. (с. 25-27). Київ: Гілея.
- Гончар, О. (2011). *Педагогічна взаємодія учасників навчального процесу в системі вищої освіти України (історико-педагогічний аспект)*: монографія. Харків: ХНАДУ.
- Жук, В. (2012). Форми функціонування державно-приватного партнерства. *Інвестиції: практика та досвід*, 13, 109-111.
- Калініна, Л. (2021). Державно-громадське управління на партнерських засадах у змісті підручника для керівника освіти. В кн. *Проблеми сучасного підручника: ключові компетентності та предметні навички* (с. 96-98). Київ: Педагогічна думка.
- Про затвердження Положення про Міністерство освіти і науки України*: постанова Кабінету Міністрів України № 630. (2014). Взято з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-п#Text>
- Про освіту*: Закон України № 2145-VIII. (2017). Взято з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
- Про схвалення Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки*: розпорядження Кабінету Міністрів України № 286-р. (2022). Взято з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2022-р#Text>
- Узунок, Ф. (2013). Класифікація форм державно-приватного партнерства. *Інвестиції: практика та досвід*, 17, 113-115. Взято з http://www.investplan.com.ua/pdf/17_2013/26.pdf
- Хриков, Є., Кравченко, О. (2018). *Актуальні проблеми освітнього, публічного та соціального менеджменту*: монографія. Старобільськ. Взято з <http://dspace.luguniv.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/3067/Monograph.pdf?sequence=3&isAllowed=y#page=38>
- Bobrytska, V., Krasylnykova, H., Ladohubets, N., Vorona, L., & Lysokon, I. (2023). Involvement of stakeholders in the transformation of educational services via taking advantage of extra-curriculum educational activities in the settings of education reform. *International Journal of Educational Methodology*, 9, 1, 107-122. DOI: <https://doi.org/10.12973/ijem.9.1.107>
- Improving Higher Education for Results Project. The World Bank (IBRD)*. Retrieved from <https://projects.worldbank.org/en/projects-operations/project-detail/P171050>
- Vlasenko, K., Sitak, I., Lovianova, I., Achkan, V., & Armash, T. (2022). Non-government organisations as a basis for sustainable development of education. *SHS Web of Conferences*, 142, 6. DOI: <https://doi.org/10.1051/shsconf/202214201003>

REFERENCES

- Bobrytska, V., & Lysokon, I. (2020a). Investytsiina polityka Ukrainy u haluzi vyshchoi osvity: meta ta mekhanizmy vprovadzhennia [Investment policy of Ukraine in the field of higher education: purpose and mechanisms of implementation]. In R. Voitovych, P. Vorona (Ed.), *Naukovo-praktychne zabezpechennia nadannia publichnykh posluh v umovakh detsentralizatsii [Scientific and practical provision of public services in conditions of decentralization]*: zbirnyk materialiv dopovidei ta tez III Vseukr. internet-konf. (pp. 346-349). Kyiv: TOV «Vydavnychiy dim «ArtEk» [in Ukrainian].
- Bobrytska, V., & Lysokon, I. (2022). Mizhnarodnyi dosvid orhanizatsii ta upravlinnia osvitnimy investytsiamy u vyshchii shkoli [International experience of organizing and managing educational investments in higher education]. In *Moloda nauka-2022: sotsialno-pedahohichni rozvidky [Young science-2022: socio-pedagogical research]*: zbirnyk materialiv III Vseukr. nauk.-prakt. zaoch. onlain-konf. (pp. 30-36) Kyiv: NPU imeni M. P. Drahomanova [in Ukrainian].
- Bobrytska, V., & Lysokon, I. (2020b). Uprovadzhennia investytsiinykh prohram rozvytku zakladiv vyshchoi osvity yak priorytet osvitnoi polityky Ukrainy [Implementation of investment programs for the development of higher education institutions as a priority of the educational policy of Ukraine]. In *Hileia: Spetsvypusk «Moloda nauka-2020: sotsialno-pedahohichni rozvidky» [Gilea: Special issue «Young science-2020: socio-pedagogical explorations»]*: zbirnyk materialiv I Vseukr. nauk.-prakt. konf. (pp. 25-27). Kyiv: Hileia [in Ukrainian].
- Bobrytska, V., Krasylnykova, H., Ladohubets, N., Vorona, L., & Lysokon, I. (2023). Involvement of stakeholders in the transformation of educational services via taking advantage of extra-curriculum educational activities in the settings of education reform. *International Journal of Educational Methodology*, 9, 1, 107-122. DOI: <https://doi.org/10.12973/ijem.9.1.107>
- Improving Higher Education for Results Project. The World Bank (IBRD)*. Retrieved from <https://projects.worldbank.org/en/projects-operations/project-detail/P171050>
- Honchar, O. (2011). *Pedahohichna vzaiemodiia uchastnykiv navchalnoho protsesu v systemi vyshchoi osvity Ukrainy (istoryko-pedahohichniy aspekt) [Pedagogical interaction of participants in the educational process in the system of higher education of Ukraine (historical and pedagogical aspect)]*: monohrafiia. Kharkiv: KhNADU [in Ukrainian].
- Kalinina, L. (2021). Derzhavno-hromadske upravlinnia na partnerskykh zasadakh u zmisti pidruchnyka dlia kerivnyka osvity [State and public management on a partnership basis in the content of the textbook for the head of education]. In *Problemy suchasnoho pidruchnyka: kliuchovi kompetentnosti ta predmetni navychky [Problems of the modern textbook: key competences and subject skills]* (pp. 96-98). Kyiv: Pedahohichna dumka [in Ukrainian].
- Khrykov, Ye., & Kravchenko, O. (2018). *Aktualni problemy osvitnoho, publichnoho ta sotsialnoho menedzhmentu [Actual problems of educational, public and social management]*: monohrafiia. Starobilsk. Retrieved from <http://dspace.luguniv.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/3067/Monograph.pdf?sequence=3&isAllowed=y#page=38> [in Ukrainian].
- Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy [On the Approval of the Regulation on the Ministry of Education and Science of Ukraine]*: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 630. (2014). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-p#Text> [in Ukrainian].
- Pro osvitu [About education]*: Zakon Ukrainy № 2145-VIII. (2017). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> [in Ukrainian].
- Pro skhvalennia Stratehii rozvytku vyshchoi osvity v Ukraini na 2022-2032 roky [On the approval of the Strategy for the Development of Higher Education in Ukraine for 2022-*

- 2032]: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy № 286-r. (2022). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2022-r#Text> [in Ukrainian].
- Uzunok, F. (2013). Klasyfikatsiia form derzhavno-pryvatnoho partnerstva [Classification of forms of public-private partnership]. *Investytsii: praktyka ta dosvid [Investments: practice and experience]*, 17, 113-115. Retrieved from http://www.investplan.com.ua/pdf/17_2013/26.pdf [in Ukrainian].
- Vlasenko, K., Sitak, I., Lovianova, I., Achkan, V., & Armash, T. (2022). Non-government organisations as a basis for sustainable development of education. *SHS Web of Conferences*, 142, 6. DOI: <https://doi.org/10.1051/shsconf/202214201003>
- Zhuk, V. (2012). Formy funktsionuvannia derzhavno-pryvatnoho [Forms of public-private partnership functioning]. *Investytsii: praktyka ta dosvid [Investments: practice and experience]*, 13, 109-111 [in Ukrainian].

STATE, PRIVATE AND PUBLIC INSTITUTIONS INTERACTION IN THE ORGANIZATION OF INVESTMENT ACTIVITIES MANAGEMENT OF A HIGHER EDUCATION INSTITUTION

Iliia Lysokon,

Postgraduate student of the Department of Pedagogy,
Assistant of the Department of Social Pedagogy and Social Work;
Kryvyi Rih State Pedagogical University

The article analyzes the effectiveness of state, private, and public institutions' interaction in the organization of investment activities management of a higher education institution. The organizational forms of state, private, and public institutions interaction with a higher education institution for the organization of investment activities management are considered, which include charitable contributions, grants, public-private partnerships, crowdfunding, international humanitarian aid, participatory budgeting, fundraising, etc. The main principles of the organization for managing the investment processes of the educational institution and the interaction of its subjects are established. They are the following: dynamism, efficiency, integration, perspective, planning, realism, and self-governance. It is emphasized that state, private, and public institutions' interaction in the organization of investment activities management of a higher education institution is based on the ideas of «public-private partnership» and «public-public management». As a result of the research, it has been determined that the interaction of the higher education institution with various social groups to organize investment activities management allows them to engage in project activities, attract additional resources, modernize the university infrastructure, obtain new opportunities for academic mobility, increase the level of educational services quality, strengthen scientific activity, promote further employment of graduates and to cooperate with various stakeholders to manage the educational institution in general or a separate area of it.

Keywords: *business sector; interaction in education; higher education; public-private partnership; investment activity; non-governmental organizations; management of an educational institution.*

Надійшла до редакції 10.03.2023 р.